

ຕັພທໍ ພົມບະຮາດຕາສັຕິ

DEVELOPMENT ADMINISTRATION GLOSSARY

“ຂໍ້ຕົວ”^{*}

ຕັພທໍຄຳນີ້ເປັນກີ່ແພວ່ຫລາຍອຸ່ນເໜ່ງໝູ້ໜ້າຈືນໄຕຍເລີພະໃນວັນກາຮູກົງທີ່ມີກາຣຕິດທ່ອກບັກທາງ
ຮາຊກາຣເປັນປະຈຳ ກາຣນຳຕັພທໍຄຳນີ້ມາເສັນອົກເນື່ອງຈາກເຫັນວ່າເປັນປະໂຍ້ນທ່ອນກີ່ກົມ້າວິຫາ
ບວິຫາຮູກົງແລະຮູກົງຂອງໄທຢ ໃນອັນທີຈະຫ່ວຍໃຫ້ກ່ຽວເຖິງທຽບຄົນຂອງໜ້າຈືນທີ່ມີກົມ້າວິຫາ
ແລະພຸດທິກຣມໃນກາຣບວິຫາຮາຊກາຣຂອງທາງຮາຊກາຣທີ່ມີກົມ້າວິຫາຈືນອົກທົ່ວຍ ກາຣທີ່ໄດ້ມີໂຄກສ່ວງຮູ
ເຖິງພຸດທິກຣມໃນກາຣບວິຫາຮາຊກາຣແລະທຽບຄົນຂອງໜ້າຈືນທີ່ກະບຽບຮາຊກາຣນີ້ ຈົງອຸ່ນ
ເມື່ວ່າຂໍ້ເທົ່າຈົງນີ້ແມີກາຣເປັນເປົົກເພີ້ງຮະບບຮາຊກາຣໃນແງ່ຮ້າຍກົກາມ ແຕ່ຜູ້ເຂົ້າໜ້າໄດ້ນຳເຈັນເຈັນຮ້າຍ
ແຕ່ປະກາຣໄຟໄມ້ ທັນນີ້ ດ້ວຍກ່າວໃຫ້ຍົມຮັບໃນຫລັກຄວາມຮັບຜິດຂອບຂອງກາຣປັບປຸງກົມ້າວິຫາ
ຈ່າຍຕ້ອງໃຫ້ວິກາຣແກ່ປະຊາຊ່ວຍ່າງເສັນອາຄເສັນອໜ້າກັນແລະມີປະສິທິກາພແລ້ວ ກົ່າມີເປົ່າ
ທີ່ຈະຕ້ອງຍືນຮັບຂໍ້ເທົ່າຈົງໃນພຸດທິກຣມນາງຍ່າງທີ່ເປີຍເປັນໄປຈາກຮັກຄັກລ່າງ

ກົ່າວ່າ “ຕົວ” ນີ້ ດ້ວຍພິຈາລາດເຖິງຄວາມໝາຍວ່າໝາຍດີ່ອະໄຣມີຂອບເຫດແດ່ໃຫ້ເພີ່ງໄດ້
ນີ້ ຈຳເປັນຄົ້ອງໜ້າພິຈາລາດເຖິງຮາກສັພທໍຂອງຄຳນີ້ກ່ອນ ກົ່າວ່າ “ຕີ ຫ້ອງ ຕີ” ດ້ວຍໜ້າໝາຍດີ່
ໜຍດ ເຊັ່ນ ໜຍດນາ ໜຍດນ້າມັນ ໜຍດນ້ຳຄ້າງ ໜຍດສຸວາ ລົດ ດ້ວຍໜ້າກວ່າໝາຍດີ່ໜຍດ ເຊັ່ນ
ໜຍດນ້າ ໜຍດນ້ຳມັນ ໜຍດນ້ຳວົມ ແກ້ວດັ່ງ ສ່ວນກົ່າວ່າ “ອົວ” ນີ້ແມ່ນນາມແປລວ່າ ນ້າມັນ
ເພຣະຈະນີ້ກົ່າວ່າຕົວ ຈຶ່ງແປຕ່ຕົງທີ່ກາຣຮາກສັພທໍໄຫ້ວ່າ “ໜຍດນ້າມັນ” ຊັ້ນສັພທໍກົ່າວ່າໜຍດນ້າມັນ
ແກ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈກັນດີໃນກາງພາສາໄທຢເຮົາ ດັ່ງນີ້ ສັພທໍກົ່າວ່າຕົວ ດ້ວຍໜ້າໄປໃຊ້ກັບຮະບບຮາຊກາຣ
ກົ່າວ່າໝາຍດີ່ກາຣທີ່ປະຊາຊ່ວຍ່າງເສັນອາຄເສັນອໜ້າກັນເກົ່າງໃຫ້ກັບຮະບບຮາຊກາຣທີ່ເປົ່າຍປເສີມຄົນ
ທີ່ເກົ່າງຈົກຈົ່ງມີນ້າມັນຄູ່ແລ້ວແຕ່ຍັງຈາດນ້າມັນເກົ່າງໃຫ້ນ້າມັນເກົ່າງໄມ່ພອນຫ້ອງໄມ່ເຖິງ ເກົ່າງ
ຈົງຍິ່ງໄມ່ເຕີນຫ້ອງເຕີນຫຼຸກຂັດກັນໄປເປັນໄປກາມຈັງຫວະຈະໂທນຂອງມັນ ປົກຕິໃນຮະບບຮາຊກາຣກົ່າວ່ານ້າມັນ
ເກົ່າງໃຫ້ອຸ່ນແສ້ວ ແກ່ຈະເພີ່ງພອຫ້ອງໄມ່ຢ່ອມເບີ້ນໜ້າທີ່ຂອງຝ່າຍຮາຊກາຣອົງທີ່ຈະຕ້ອງຄອຍສູດສ່ອງ

* ຜູ້ເຂົ້າໜ້າຂອບຂຸມບຽນເນື້ອງການສ່າຍວິຫາກາຣຂອງກາຣສູງທີ່ໄດ້ກົມ້າວິຫາໃຫ້ຂໍ້ຕິດນາງອ່າງຈາກກາຣວ່າງຕົ້ນນັ້ນຂອງ
ຕັພທໍ

คุณนั่มเครื่องและการทำงานของเครื่องให้เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ การที่เคยให้ผู้อื่นมาหยอกน้ำนั่มเครื่องเพิ่มให้แล้วเครื่องถึงจะเดินให้ หรือเดินให้เป็นพิเศษนั้น ถ้าจะพิจารณาในเชิงของความรับผิดชอบต่อบนหัวที่กีหมายถึงระบบราชการนั้นนอกจากจะไม่สามารถปฏิบัติงานตามหลักการของการให้บริการแล้ว ยังขาดการเอาใจใส่ดูแลรักษางานในหน้าที่ของตน อันเป็นเหตุให้บุคคลภายนอกซึ่งจำเป็นต้องขอรับบริการจากทางราชการ ต้องหันมาใช้วิธีการต่อว่าที่ไม่ถูกทางหลักการและหน้าที่ของตน ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งบริการที่ตนโปรดนา เพราะฉะนั้น การที่ควรจะเป็นพฤติกรรมเบื้องบนอย่างหนึ่ง ที่ทั้งผู้ให้และผู้รับปฏิบัติผิดไปจากหลักการของการให้บริการและการขอรับบริการจากทางราชการ

ลักษณะของการต่อว่าอาจจะกระทำให้หลายแบบ สิ่งซึ่งถือว่าเป็น “อื้ว” นั้นไม่จำเป็นที่จะต้องให้กันในรูปของเงินตราเสมอไป อาจจะเป็นสิ่งของอย่างอื่นก็ได้ แต่โดยทั่วไปแล้ว มักจะหมายถึงเงินตราหรือสิ่งที่สามารถคำนวณออกมากับจำนวนเงินได้ เพราะฉะนั้น ถ้าให้มีการต่อว่ากันขึ้น สิ่งที่ผู้ให้ได้ให้ไปนั้นมักจะเรียกว่าเป็น “ค่าอื้ว” การให้แบบ “ค่าอื้ว” นี้ปกติใช้กันในหมู่นักธุรกิจชาวจีน ซึ่งหลังจากได้มีการติดต่อกันทางราชการแล้วก็มักจะมีการพูดคุยกันเสนอกันว่า เรียง ๆ นัดคอกเสียค่าอื้วให้ หรือเรียง ๆ นัดสำเร็จลงมาได้ต้องเสียค่าอื้วไปเป็นจำนวนเท่าไร ค่าว่าค่าอื้วนี้ ยังมีศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันอีกคือคำว่า “ค่าน้ำร้อนน้ำชา” แต่ต่างกันในเชิงของการใช้ โดยคำว่าค่าน้ำร้อนน้ำชานั้น ปกติหมายถึงการให้ในการนีธรรมค่าที่นำไปและเป็นจำนวนเงินเล็กน้อย ส่วนการให้ค่าต่อวันนั้nmักจะเป็นการให้กันในรายใหญ่พอสมควร และมักเป็นการให้ในลักษณะต่างตอบแทนในทางธุรกิจการค้า ลักษณะการให้อีกแบบหนึ่งซึ่งใกล้เคียงกับคำว่า “ตีอื้ว” มากก็คือการให้ในแบบที่ชาวจีนเรียกว่า “เก่าเจี้ยะ” คำว่า “เก่า หรือ เก่า” หมายถึงสุนัข คำว่า “เจี้ยะ” หมายถึงการกิน เพราะฉะนั้น คำว่าเก่าเจี้ยะ จึงมีความหมายไปในเชิงที่มุ่งประณามโดยผู้ให้ไม่สูจະเต็มใจเท่าไอนั้น ลักษณะการให้ทั้งสามแบบนี้ อาจจะเกิดขึ้นควบคู่กันไปโดยก็ได้ กล่าวคือการติดต่อกันในครั้งหนึ่งอาจมีทั้ง “ค่าน้ำร้อนน้ำชา” “ค่าอื้ว” และ “ค่าเก่าเจี้ยะ” อย่างไรก็ตาม การให้ทั้งสามแบบทั้งผู้ให้และผู้รับต่างก็ตกลงในฐานะของการกระทำการใดความผิดในเชิงของการให้สินบนและรับสินบนเหมือนกัน

สำหรับการพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดมีการต่อว่าขึ้นมาดังนี้ จำเป็นท้องพิจารณาแก้นอไปทางไตรตรองและทั้งอยู่บนฐานของหลักการโดยปราศจากอคติใด ๆ ทั้งสิ้นจึงจะสามารถ

ยอมรับให้เข้าสู่เก้าอี้จังหวัดได้ เวิร์กนี้ถือพิจารณาภัยของอย่างเดียว ๆ และทัน ๆ ก็จะเป็นตัวอย่างที่มีบุคคลบางคนกล่าวสรุปเอาอย่างง่าย ๆ ว่า “คนจนมีนิสัยชอบติดสินบน” เพราะฉะนั้นตามที่รัฐบาลของผู้ให้คำกล่าวว่านี้ก็หมายความว่า สาเหตุของการที่มีพฤติกรรมแบบให้ “ค่าน้ำร้อนน้ำชา” “ค่าอื้ว” และ “ค่าเก่าเฉียด” ทั้งหลายนั้น เป็นเพราะตัวคนจนนั้นมีคุณสมบัติพิเศษประจำตัวที่อย่างหนึ่ง คือการชอบติดสินบนซึ่ราษฎร์ จากตัวอย่างข้างต้นนี้เอง ถึงแม้ว่าอย่างในแต่ทรงกันข้ามกันอีกด้วยมีชาวจีนบางคนกล่าวว่า “ตัวราชการไทยมีนิสัยชอบรับสินบน” เพราะฉะนั้น จากที่รัฐบาลของผู้ให้คำกล่าวว่านี้ สาเหตุที่เกิดพฤติกรรมแบบให้ “ค่าน้ำร้อนน้ำชา” “ค่าอื้ว” และ “ค่าเก่าเฉียด” ทั้งหลายนั้น เป็นเพราะตัวราชการไทยมีคุณสมบัติพิเศษประจำตัวอย่างหนึ่งคือชอบรับสินบน จากตัวอย่างที่ให้ไว้ทั้งในแบบฝ่ายชาวจีนและฝ่ายชาวต่างด้าว จะเห็นได้ว่าที่ว่าเป็นการให้หัวหน้าโดยความผิดไปให้กับเรื่องเชื้อชาติ ซึ่งเรียกว่าเป็นเรื่องของคุณสมบัติประจำเชื้อชาติกันเลยนั้น นับว่าเป็นการให้หัวหน้าเหลือผลอย่างตื้น ๆ และค่อนมาทางการเมืองต่อ กัน ซึ่งผู้ที่มีคุณคือต่อ กันในลักษณะเช่นนี้ย่อมจะไม่ยอมรับข้อเท็จจริงซึ่งกันและกัน และก็ไม่มีทางที่จะมองเห็นข้อเท็จจริงที่เป็นจริงได้

ข้อเท็จจริงคามหลักการที่ควรพิจารณา ก็คือ ข้าราชการมีหน้าที่อย่างไรและมีหลักการในการปฏิบัติหน้าที่อย่างไร กล่าวโดยสรุปทั่วไปคือ ข้าราชการในสังคมประชาธิปไตยนั้นเป็นเพียงผู้ให้บริการแก่ประชาชนและโดยหลักของการให้บริการนั้นจะต้องการทำอย่างเสมอภาคเสมอหน้า และมีประสิทธิภาพอีกด้วย จึงจะถือว่าเป็นการปฏิบัติตามความอุดมคติของการเป็นข้าราชการอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นการพิจารณาถึงสาเหตุของการที่มีการตัวอื้วเกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นหลักการ เนื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญว่า ราชการได้ปฏิบัติตามข้อตกลงตามหลักการทั้งกิจกรรมล่าสุดแล้วหรือยัง ถ้าไม่เป็นไปตามหลักการก็ย่อมถูกให้ฟ้อง สาเหตุที่ทำให้เกิดการตัวอื้วนั้นเป็นเพราะการปฏิบัติงานของระบบราชการบกพร่อง มากกว่าที่จะมาโทษเจ้าบุคคลภายนอกหรือประชาชนผู้มารับบริการ จึงอยู่แม้ว่าข้าราชการจะสามารถปฏิบัติตามหลักการและทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้มารับบริการเป็นอย่างมากก็ตาม ข้าราชการผู้นั้นก็ไม่มีสิทธิที่จะรับผลตอบแทนจากผู้มารับบริการได้ ทั้งนี้เพราะงานที่ตนปฏิบัติอยู่นั้นถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำให้ตัวผู้อื่นได้ ส่วนผลตอบแทนจากการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างดีนั้น ตามหลักการก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้มารับบริการได้ เช่นได้รับการพิจารณาความดีความชอบ เนื่องเงินเดือนหรือตำแหน่งเป็นพิเศษให้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า สาเหตุของการที่มีการตัวอื้วเกิดขึ้นก็เนื่องมาจากการบกพร่องของระบบราชการและตัวข้าราชการผู้ปฏิบัติตาม

เป็นใหญ่ โดยข้าราชการที่รับเงินค่าอิภูมานั้น ไม่ว่าจะตัวยกรดี ฯ ลงสู่ ถือว่าเป็นการปฏิบัติที่สำคัญหลักการของราชการเป็นข้าราชการ

ส่วนการพิจารณาถึงผลคิดเสียของการที่มีการต้องเกิดขึ้นนี้ จะเห็นได้ว่าไม่มีผลต่อส่วนรวมแต่ประการใดเลย คือมีเพียงผลเสียเท่านั้น ผลเสียที่เห็นเด่นชัดที่สุดก็คือการที่ข้าราชการไม่สามารถปฏิบัติตามให้เป็นไปตามเป้าหมายและหลักการได้ ย่อมจะเป็นการกระทบกระเทือนถึงศรัทธาของประชาชนที่มีต่อหลักความรับผิดชอบในการบริหารตามระบบประชาธิปไตยและอุดมการณ์ของราษฎรบุคคลไทยในที่สุด ขณะเดียวกันผลของการที่มีการต้องเกิดขึ้นก็อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมที่ผิดบางอย่างให้กับทุกข้าราชการและอาชีพราชการ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ต้องการเข้าเป็นข้าราชการในตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยราชการ โดยเฉพาะในตำแหน่งที่มีอำนาจมากก็จะเป็นที่สนใจ ทั้งนี้ เพราะการเข้ารับตำแหน่งนั้นนอกจากจะดีกว่ามีเกียรติสูงแล้ว ยังเป็นตำแหน่งที่มีห้องทางที่จะทำอะไรต่าง ๆ (ที่ผิดหลักการของการเป็นข้าราชการ) ได้อีกมาก สำหรับผลเสียที่เกิดขึ้นในส่วนธุรกิจเอกชนหรือในวงการฟอกค้านักธุรกิจก็คือ การประกอบธุรกิจจะเสียเวลาการศึกษาเรื่องการแข่งขันไป ทั้งนี้ เพราะผู้ที่สามารถต่อว่าให้ผลก็มักจะได้รับยกยิบหรือชมมาในที่สุด และการที่วงการธุรกิจต้องเสียค่าใช้จ่าย ไปนี้ ย่อมเท่ากับเป็นการเพิ่มต้นทุนในการผลิตหรือการดำเนินงานอีกด้วย ซึ่งฟอกค้าย่อมจะต้องบากค่าใช้จ่ายไปกับต้นทุนของตนและลักษณะการค้า ไปอีกต่อหนึ่งให้กับผู้บริโภค ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ผู้บริโภคต้องบริโภคสินค้าแพงขึ้นโดยใช้เหตุ ทั้งนี้เนื่องมาจากผลของการที่มีการต้องนี้เอง

สรุป รัฐธรรมนูญมาศ